Ч. 290 (13.238). Львів, пятниця 30. грудня 1932. Ryczałtowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло", Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 4·00 зол. Чверть річне 12·00 „ Піврічне 24·00 „ Річно 48·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Виплатність сільських господарств в рр. 1930-31 і 1931-32.

Хлібороби мусять задармо працювати та ще й докладати до своїх господарств!

Чи виплачується нині сільське господарство? На це скаже кожний господар, що ні, однак звичайно не подає чисел, які доказалиб його песімізм. Тому цікаво приглянутись статистичним виказкам Державного Наукового Інституту Сільського Господарства у Варшаві, чи його виділу сільсько-господарської економіки; зиготовили їх два чільні польські знавці д-р Вітольд Станевич та інж. І. Цужитяк („Рольніцтво", листопад 1932 р.). На жаль про ці справи ледви чи вийде публікація, як це було попередніми роками, з якої можна би дізнатись окремо про виплатність господарств на нашій території. Тому подаємо на основі цих джерел загальні числа, які відносяться до цілої Польщі, бо вони всетаки кидають сніп світла на ті умовини, в яких сільське господарство сьогодня опинилось.

Дані за рр. 1930—31 походять з 841 господарств (**в тому 280 з Галичини**), а за рр. 1931/32 з 598 господарств (**в тому 190 з Галичини**). Господарства поділено на групи, а саме: 2—3 га, 3—5 га, 5—10 га, 10—15 га, 15—30 га і 30—50 га. У пересічі площа одного господарства в р. 1930/31 рахували 12.9 га, а в р. 1931/32 — 12.5 га, отже пересічні дані торкалися середніх, а не малих господарств.

Рік 1930/31 зазначився нижчими зборами, ніж попередній, за виїмком пшениці і цукрового буряка, та дальшим спадком цін на рільні продукти і товар худобу). Рік 1931/32 — це дальший спадок цін худоби, через недорід паші і трудноші вивозу за границю, так, що деяка звижка цін збіжа мало помогла.

Вислід господарювання — це **сирий прихід**, який в золотих на 1 гектар був такий:

Величина госп. у гектарах	1926/27 зол.	1928/29 зол.	1930/31 зол.	1931/32 зол.
2—3	1019	949	748	—
3—5	762	832	541	365
5—10	574	639	414	293
10—15	542	560	348	261
15—30	426	449	265	228
30—50	296	455	257	—
середня	642	585	379	283

Ці числа показують, як сирий прихід малі́є чимраз більше і то в усіх категоріях господарств, при чому сильніше спадає він у більших, слабше у менших господарствах. Досі нема даних, чи на знижку цього приходу впливають більше продукти ріллі, чи товарництва.

Господарські видатки (наклад) — це кошти продукції, поменшені відсотками чинного капіталу. Ці видатки на 1 гектар у золотих були такі:

Величина госп. у гектарах	1926/27 зол.	1928/29 зол.	1930/31 зол.	1931/32 зол.
2—3	850	834	709	—
3—5	658	655	518	385
5—10	432	480	379	301
10—15	374	400	310	272
15—30	278	331	256	219
30—50	210	294	242	—
середня	399	436	352	290

Зменшення господарських видатків іде помаліше, ніж зменшення сирого приходу. І так на 100 зол. господарських видатків припадало в р. 1926/27 — 135,80 зол. сирого приходу, в р. 1927/28 — 152,50 зол., в р. 1928/29 — 134,20 зол., в р. 1929/30 — 126,30 зол., 1930/31 — 107,70 зол., а в р. 1931/32 — 97,90 зол.

Різниця між сирим приходом та господарськими видатками це чистий прихід, який має опроцентувати чинні капітали в господарстві. Цей чистий прихід був такий на 1 гектар у зол.:

Величина госп. у гектарах	1926/27 зол.	1928/29 зол.	1930/31 зол.	1931/32 зол.
2—3	169	115	39	—
3—5	104	177	23	—20
5—10	142	159	35	— 8
10—15	168	160	38	—11
15—30	148	118	9	+ 8
30—50	86	161	15	—
середня	143	149	27	—7

Іншими словами: рік 1931/32 — закінчили всі категорії господарств, за виїмком тих, що мають 15—30 гект., **зі стратою.** З чистого приходу мусить господар заплатити відсотки і чинші найму, які в р. 1930/31 рахували 16 зол., отже вже тоді чистий прихід (в середньому) був тільки **11 зол. на гектар,** себто маєток господаря давав річно відсотків 0,19 проц. В р. 1931/32 виходить втрата на 1 гектар 7 зол. (в середньому), а коли ще додати до цього відсотки і чинш найму, то **маєткова рента є від'ємна** і йде на мінус 22 зол. на 1 гектар. Себто маєток господаря опроцентовується **мінус 0,5 проц.**

Одною з познак, що свідчать про занепад рентовности сільського господарства є те, що **чимраз більше господарств виказує втрату.** І так в р. 1926/27 виказувало на 100 господарств втрату 14 господарств, у чергових роках — 3, 14, 19, 39, а в р. 1931/32 — аж 55 господарств.

Скільки-ж **заробляє господар і його рідня за свою працю?** Коли від рільничого доходу відібемо 6 проц. на опроцентування власних капіталів, які вміщені у господарстві самим господарем, то решта представляє нам заплату за працю. Ця заплата за працю, по відтягненню опроцентування власних капіталів, була на родину у золотих така:

Величина госп. у гектарах	1929/30 зол.	1930/31 зол.	1931/32 зол.
2—3	+338	+120	—
3—5	+204	— 74	+ 44
5—10	+322	—206	—248
10—15	+143	—652	—947
15—30	—106	—1706	—1062
30—50	—940	—3390	—
середня	+ 69	—833	—664

З цього видно, що чимраз дальше доходить до того, що щоби можна опроцентувати власний капітал тільки 6 процентами, то не тільки мусить рідня господаря зректися заробітку, але ще й доплатити до своєї власної праці.

Ще ясніше видно той „зарібок", коли перерахуємо його на день і особу у золотих за останніх декілька років:

Вел. госп. у гект.	1927/28 зол.	1928/29 зол.	1929/30 зол.	1930/31 зол.	1931/32 зол.
2—3	1,07	1,00	0.84	+0,30	—
3—5	1,90	1,15	0.38	—0,15	+0,06
5—10	2,22	1,19	0,57	—0,34	—0,41
10—15	3,27	1,76	0,23	—1,04	—1,42
15—30	4,01	1,57	—0,16	—2,74	—1.91
20—50	5,40	3,18	—1,48	—5,83	—
середня	3,16	1,57	0,12	—1,39	—1,12

З цього видно, що щоби можна від вложених господарем власних капіталів дістати тільки 6 проц., то в р. 1927/28 міг кожний член родини в середньому дістати за працю 3,15 зол., при чому у більших господарствах заробляла родина більше, в менших — менше на голову і день. Але вже в р. 1930/31, щоби дістати 6 проц. від власного капіталу, міг заробити кожний член родини, що мала 2—3 гект. землі, тільки **30 сот.** **денно,** а решта мусіла **доложити** за свою працю від 15 сот. до 5,83 зол.! Подібно виглядає справа і в р. 1931/32, як це видно з вище поданих чисел.

Те, чого не достає у приході з господарства (себто страту), покриває хлібороб 1) з **субстанції** самого господарства 2) через **дальше заложення** і 3) через **зменшення своїх життєвих вимог** до мінімум.

Так далеко зайшла вже „рентовність", чи радше **нерентовність** сільських господарств. Але не забуваймо ще одного: ті господарства, з яких висліди тут подані, це **найкращі господарства** в Польщі, зразкові господарства, які самі розуміють вагу господарського книговодства і його правильно ведуть, та які високо стоять під оглядом господарської культури.

Якжеж супроти того мусить виглядати вислід господарювання **наших, українських селянських господарств?** Брак інвестицій і примітивізм господарювання руйнує ті господарства й саму ріллю; рівень життя упав до небувалих низин, — а зате державні й комунальні тягарі остали на висоті 1926 чи 1927 року...

Інж. Е. Храплий.

Не забудьте, що якнайскорше мусите викупити свою будинкову полісу у

Т-ві Взаїмних Обезпечень „ДНІСТЕР"

у Львові, вул. Руська ч. 20.

на 1933 р., бо інакше обезпечення Ваших будинків перейде по закону в цілости до П. З. У. В

ХТО ПЕРЕВОДИТЬ ШКІЛЬНИЙ ПЛЕБІСЦИТ, той повинен купити брошурки: 1) Володимира Целевича „Про нові шкільні закони" ціна 50 сот. і 2) Івана Герасимовича „На трівогу! Основи української нації загрожені" ціна 1 зол. Набути можна в Книгарні „Рідної Школи" у Львові, вул. Сикстуська ч. 20

Розброєння чи зброєння?

Короткий огляд діяльности розбройної конференції та її висліди.

(УП) Цілий 1932 рік стояв під знаком розброєння чи радше розбройної конференції. Багато надій дехто покладав на неї, але надармо. Скептики дивились на комедію розброєння правдиво, а це доказують висліди всієї цієї інтернаціональної балачки в Женеві і поза нею. Забували при цьому всі, що рішаюче слово в справі розброєння мають не політики, а ґенеральні штаби держав. А вони не дають себе так легко обдурити. Переглянемо по черзі, що сталось у тому році у справі розброєння, а читач напевне сам собі відтворить образ дійсности.

2. лютого 1932 р. відкрили з великим шумом у Женеві конференцію розброєння. 5. лютого Франція предложила під дискусію свій проект, що вона розброїться лише тоді, коли її забезпечить інтернаціональна армія і коли буде переведена контроля всього летунства. Від 8—24. лютого велась дебата між державами, з одної сторони ті, що хотіли дійсно розброїтись, головно Англія й Америка, та з другоого Франція, що не хотіла здати своєї могучої позиції. Німеччина домагалась перевести розброєння на підставі клявзуль версайського диктату. 12. квітня Америка... В половині квітня вирішено повести розброєння на найнижчий рівень згідно з парагра-рика пробувала перевести заборону зачіпної фом 8. статуту Союзу Народів. Питання зачіпної і оборонної зброї остало невирішеним на бажання Франції. 22. квітня розпочали балачку над тим, яка зброя є зачіпна та яка оборонна і яка є найнебезпечніша для цивільного населення. 22 VI. прийшов проект Гувера знижити сухопутні і морські зброєння, як рівнож скасувати воєнне бомбометне летунство та заборонити кидати взагалі бомби. Проти цього проекту була Франція. 23. липня закінчили розмови загальними резолюціями про розброєння, які нікого до нічого не зобовязували і лише передбачували нібито, що дещо треба би заборонити. Багато держав було проти тої резолюції. В міжчасі виеслa була Німеччина й своє бажання непризнання їй рівноправности у зброєнні. Це був зворотний пункт конференції. 29. серпня жадають німці скасувати 5-у частину версайського диктату, який забороняє їм зброїтись. 11. вересня Франція не погодилась на німецькі домагання, а 18. вересня до неї долучилась і Англія. Німці відмовились від дальшої участи у конференції і виїхали з Женеви. 21. вересня радить конференція

без Німеччини. На початку жовтня запропонували конференцію 4 держав у Льондоні. Вона не відбулась. На початку листопада Франція признала, що версайського диктату вже дальше не можна вдержати при житті, але це лише теоретично. Практично залишилось все при старому. У половині листопада Англія погодилась на моральну рівноправність Німеччини у зброєнні. На початку грудня ведуться далі розмови між великими державами у справі німецької рівноправности. Вони довели до резолюції з 11. грудня, в якій признано Німеччині рівноправність з усіми другими державами. Німеччина знову голоситься до участи в конференції. Признання права на рівноправність Німеччини стало основою дальших розмов в Женеві над „розброєнням".

Ці розмови ведуться дальше. Позитивного нічого вони не принесли для нікого у змислі всесвітнього мира. Кожна держава зброїться дальше, як лише може. Збільшене зброєння помітне особливо по признанні рівноправности Німеччині. Це дотеперішній вислід конференції „розброєння" у Женеві. Сміло можна сказати, що не на розброєнні залежить цілому світові, а на зброєнню.

Ревізії й арештування.

ЛЬВІВ.

Дня 28. ц. м. в год. 6.30 львівська поліція перевела ревізію в емер. судді Шухевича при вул. Коснинерській ч. 18 а, брата адв. д-ра Степана Шухевича. Ревізія тревала до 1-ої години. Молодшого Шухевича, студ. львівської політехніки, Юрка, сина ем. судді, арештували і відвезли мотоциклем до поліційних арештів.

РОЖНІТІВЩИНА.

В дні 23. ц. р. переведено ревізії в мешканні д-ра Курбаса, о. Юрія Пашківського, дир. кооперативи Білана Василя та студента Константина Келебая в Рожнітові. Дир. Білана передержали на поліції 12 годин і забрали з його мешкання вже підписані шкільні декларації, передані на його руки з Перегінська і Сваричева. При ревізіях не найшли нічого нелеґального.

ПЕРЕМИШЛЯНЩИНА.

Дня 23. ц. м. відбулися в Перемишлянах і по селах Перемишлянщини численні ревізії й арештування. В самих Перемишлянах відбулися ревізії у п. Евст. Ковча, п. Барана, урядовця філії „Просвіта", п. Волод. Трофимяка, мґра Гуґлевича і п. Люб'ця, урядовця Нар. Дому. Забрали такі невинні річи, як „Господарський Шлях", „Історія України" Крип'якевича, реферат з анкети „Просвіти" у Львові. Арештували пп. Ковча, Барана і Трофимяка. По кількох годинах поліція арештованих випустила без пересłухання. — Арештованого у Ладанцях студента Заставного, а у Свиржі Бучацького по двох днях звільнили.

КОПИЧИНЕЧЧИНА.

В п'ятницю 23. грудня ц. р. місцевий постерунок у Нижбірку Новім перевів ревізію у Михайла Дорожинського емер. управителя школи, шукаючи за шкільними деклараціями і нелеґальною літературою. Перевели також ревізію у скарбника „Лугу" Йосифа Демчишина та члена виділу читальні „Просвіти" Петра Федькова.

ТЕРЕБОВЛЯ.

Недавно арештували були в Теребовлі двох студентів українців під замітом протидержавної діяльности. На днях випустили вже одного з них, п. Луцкова Петра, на волю, не найшовши за ним ніякої вини.

АРЕШТОВАНІ У ВИННИКАХ НА ВОЛІ.

Арештовані у Винниках в ночі з дня 26. на 27. грудня громадяни, а саме: о. декан Гірняк, д-р Щуровський, д-р Врецьона, д-р Ярослав Левицький, а далі брати Копачі, Кульчицький і Домазара, випущені вчора на волю.

10-золотові банкноти тратять вартість.

З днем 31. грудня ц. р. тратять 10-золотові банкноти свою правну вартість як платничий засіб. Від 1. січня 1933 ті банкноти будуть приймати тільки каси Банку Польського і каси скарбові.

Пашпортовий примус.

МОСКВА. (ПАТ). Оголошено тут декрет, що вводить на цілому просторі СРСР примус одностайних пашпортів, що їх обов'язані мати всі особи від 16-го року в гору, які мають постійне місце осідку.

На церковні теми.

Ще про книжку „Три синодальні архієреї".

(З духовних кругів.)

В „Н. Зорі" з 11. XII. ц. р. видрукував о. М. Каровець ЧСВВ довшу рецензію на книжку о. С. Матковського, пароха з Боссир, під заг. *„Три синодальні архієреї"* (Спомини з життя і діяльности Преосвящ. Ю. Куіловського, Ю. Пелеша і С. Сембратовича). „Зі сторони мемуаристики" о. Каровець похвалив книжку. Але „зі сторони кат. світогляду" насипав він стільки докорів старенькому авторові, взірцевому працівникові на церковному полі, і навіть видавцеві книжки, о. Ал. Стефановичеві, що годі і посторонній людині мовчати. Зрештою це відноситься до всіх, чи вони живі, чи померлі, що не симпатизують, чи не симпатизували з обскурантизмом, якого о. Каровець є речником. Якіж це докори? Прошу читати (а запевняю, що це не на сміх написане, але як лекція в імени „катол. світогляду").

о. Матковський написав (очевидно на основі того, що пам'ятав): „Цілий загал нашого духовенства, дебатуючи про Синод, мусів ставити собі питання: „Хто є властиво нашими епископи і чи можна їм довіряти?" До цього о. Каровець додає свою заввагу, докір для живих і померших: „Автор, як і тодішне духовенство, ставили це питання цілком невластиво, бож всі вони, отже і шан. автор повинні знати, що це були епископи Христової Церкви, поставлені Божою благодатію і благословенням Св. Римського Престола".

Невжеж о. Каровець такий наївний, що не знає, що всі отці дуже добре знали те, що він їм каже знати?! Та не в тому річ! о. Каровець сипле тут докором за те, що наше тодішне духовенство посміло глядіти на тодішніх наших епископів також *як на людей*, що не зреклися свого *здорового критицизму*.

Це видно з дальших місць рецензії, де о. Кар. пише: „Чи можливо, щоби з Синоду вийшла шкода для Церкви і народу? З такого Синоду, на якім засідали епископи і папський делеґат?! Цеж абсурд!".

Поручаємо о. Кар-ві, щоби на основі тієї своєї нової „критичної" засади написав історію Катол. Церкви, а твір певне вийшов би знаменитий — беалгуадям, якого ще не було.

Невжеж він думає, що наше духовенство ніякої історії не читало? Ні, життя церкви не йде так ідилічно та шабльоново свято, як це здається о. Кар-ві. Ми знаємо, що були синоди, на яких й по звиш як 300 епископів та по трьох папських делеґатів, а ті делеґати, коли вернули до Риму, діставали тяжкі репрімєнди від папів, або й тратили свій уряд, а ті синоди ставали наче ранои в тілі Церкви, бо або латинян не вдоволяли, або греків. Знаємо, що це з правила бувало на таких синодах, де входили в гру інтереси, звичаї, ін тенції грецької та латин. церкви. А такий характер мав і наш провінціональний синод 1891 р. — тим більше, що треба було побоюватися ще й польських інтересів, а префектом Конгреґації Пропаґанди, під яку тоді підпадала наша Церква, був поляк кард. Ледоховський. Дійсно треба було нашому тодішньому духовенству глядіти на корифеїв синоду не тільки як на епископів, але також як людей, що мають свої індивідуальні характери, амбіції, долегливости, залежности...

Ой, о. К. ЧСВВ, чи не за пізно Ви народилися, щоби Ви могли нашому синодальному духовенству розум відбирати!

о. Матк. записав, що на синоді „духовенство стануло в непримиримій опозиції як до самого Митрополита, так і до апостольського делеґата, архієп. Чіаки". (Причиною тієї опозиції був замір целібатної реформи, на що духовенство н[illegible]

НА СВЯТА НА СВЯТА

найкраще приладите всяку їду, якщо всі потрібні припаси купуватимете тільки в найстаршій українській кооперативі

„Народна Торговля".

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 30. ГРУДНЯ 1932.

Д-Р КИРИЛО ТРИЛЬОВСЬКИЙ. 2)

Для рідного краю в Америці.

(Пам'яти д-ра Володимира Сіменовича.)

(Докінчення).

Та тут вийшла ось яка перешкода: американським (ірляндським) епископам діяльність о. Волянського була дуже не на руку. Як римо-католики мали вони претенсію, щоби і наші греко-католики полагоджували свої релігійні потреби у римо-католицьких священиків. Отже вціплися вони того, що о. Волянський мав жінку і розпочали з тої причини велику акцію проти нього в Римі. Досить, що митрополит мусів о. Волянського відкликати до краю. Так лишився в Америці сам о. А., а незадовго потім прихав з краю і о. Грушка.

Почалася велика і деморалізуюча боротьба між о. А. і крамницями, які захотів він прибрати до своїх рук. Та менаджери тих „Народніх Торговель" не хотіли піддатися, отже отці А. і Грушка розїзжали по містах і в церквах взивали людей, щоби виймали свої паї. У цей спосіб крамниці перейшли в приватні руки, або розпалися.

В. Сіменович був директором крамниці в Олі.фанті. Власне підчас тих сварок він занедужав. Передав крамницю Хилякові, а цей сплатив людей і задержав її в своїх руках.

Хорий В. Сіменович виїхав до свого приятеля литовця д-ра Шлюпаса, а підправивши здоровля почав студіювати медицину, яку і покінчив при допомозі д-ра Шлюпаса і краю. Став лікарем спершу в Шенандо, опісля в Шамокіні та Шікаго, де й осів на постійне, придбавши в тамошнім університеті 2-й докторат медицини.

У 1898 р. виїхав д-р В. Сіменович до Европи і студіював на спеціяльних курсах у Празі, Берліні, Відні, Парижі та Циріху, а вернувшись до Америки, викладає якийсь час на шікагоськім університеті про акушерію і жіночі хороби. Діставши посаду міського лікаря, покинув університетську карієру і віддався лікарській практиці та громадянській роботі.

У 1907 р. вибрався знову д-р Сіменович до старого краю, але день перед виїздом — упав так нещасливо на хребет, що дістав параліж цілої долішньої частини тіла. Перележав у ліжку два роки, а потім у візку знову майже два роки і аж по шістьох літах прийшов знову до здоровля.

Через одну каденцію був він головою „Просвіти" при „Українськім Народнім Союзі" та видавав просвітні книжечки та газетку „Просвіта", а в Шікаго заснував перше „Брацтво Українського Народнього Союзу", крім цього „Український Товариський Клюб" та „Земельну Компанію". Старався заснувати також Український Банк, але настала кріза і справа припинилась.

Та великий політичний змисл пок. В. Сіменовича бачимо передовсім у тім, що він підчас світової війни зрозумів величезну **помилку українців в Ріднім Краю, які робили ставку лише на одну карту, на карту осередніх держав, тоді, як поляки забезпечились і по стороні Антанти, яка й фактично поставила їм державу.**

Покійний В. Сіменович відчув це добре і тому старався підчас світової війни створити український леґіон та помістив навіть у тій справі відозву у тодішнім амер. часописі „Україна".

Та загал не зрозумів його високих інтенцій, а якийсь Семешко зі своєю компанією висміяли його.

Другим разом вислали навіть з Вашингтону до Шікага американського майора, щоби зібрати бодай один український полк.

Покійний Сіменович відчував цю невдачу цілою своєю великою душею і старався хочби й зза океану — головно при помочі видаваної його сестрою „Жіночої Долі" в Коломиї, вплинути на свій нарід, і навчити його того, чого і сам навчився, живучи так довго поміж американцями. Більш як триста статтей, перенятих тим сильним, горожанським духом, написав він і деякі з них можна зібрати та видати окремою книжкою.

Для характеристики його провідних думок най послужить бодай оцей афоризм уже з посмертної його теки:

„Деякі люди не мають успіху, бо вони нікели нічого не починають. Більшість людей не має успіху, бо не докінчують початого діла. Витривалість має в житті більше ваги, ніж навіть ґеніяльність".

Життя пок. Володимира Сіменовича було живою ілюстрацією цієї засади. Чого він не перебув, чого не пережив! Був і фірманом, і вуличним розносчиком ґазет, і дяком, і прикащиком у крамниці! — а рівночасно вчився ночами, щоби покінчити медицину. Він вправді оповідає, що і литвин д-р Шлюпас і „Край" (?) допомагав йому, та поправді він помагав переважно сам собі не жалуючи жадної праці та чесного заробітку. І так став він визначним лікарем спеціялістом і доробився навіть маєтку.

Його похорони в Шікаго стали великою у

Висилайте передплату на новий рік!!! **Вирівняйте** свої довги за часопис!
Приєднайте бодай одного передплатника з новим роком!

не хотіло згодитися.) А о. Кар. надоввяує до цього: „Чи це католицьке становище? І чи ухвали такого клиру можна було потвердити Апост. повагою? Ухвали, які виливали з пристрастей..." Але ми мусимо тут поставити о. Кар-ві запит: *Чим він думає легітимувати цей свій докір для нашого, вже переважно на Божому суді, синодального духовенства?* Чи він знає хочби тільки один одинокий церковний синод, на якому не було би ніякої опозиції та „пристрастей"?

Колиж так, то він на свою руку робить наше духовенство якимсь „вимковим" і справджується на ньому приповідка про „пташку, що поганить своє гніздо".

Одначе о. Кар. те все інакше бачить і весь наш загал представляє „вимково" ледачим, пишучи ось таке: „Чиж ми не були і не є ще й досі протестуючими *проти свого власного добра?*" Значить, що в нас або розум перевернений, або воля ледача, або зла наша віра, яку ми одідичили по наших предках. Таки виходить, що наша віра зла, бо распри на цьому тереві ведеться. Та видно, що вона правдивіша, ніж та, яку проповідує о. Каровець, бо віра наших предків не відбирає розуму від людини.

о. Кар. повчає о. Матковського, що „Апост. Столиця має право зміняти або цілком відкидати ухвали Синодів". Зайва наука, бо її всі католики знають, але вона тут служить о. Кар-ві, щоби нею „прикрив", що хотів прикрити.

Авжеж ніхто з наших людей, що висвітлювали події синоду з 1891 р., не твердив, що папа не мав права зміняти або відкинути деякі чи навіть всі ухвали синоду; ані ніхто не утвердив, що зміни, які пороблено в ухвалах синоду, сам папа поробив; ці зміни ввійшли в текст ухвал синоду десь „на дорозі" від митроп. С. Сембратовича до кард. Ледоховського. Але ці зміни так всунені в текст, *начеб їх синод ухвалив*, а не є додані до синодального тексту як заввагн, жадання чи кавтелі Апост. Столиці. Ось це спірна точка.

І тільки проти того протестували синодальні отці, бо *не хотіли перед майбутністю поносити відповідальности за те, з чим вони на синоді не погодилися*. Інакше годі собі пояснити, чому навіть такі високопоставлені особи, як бл. п. мітрат Білецький та мітрат Бачинський прилучилися до „протестуючих". До цього мали вони природне право, бо що не походить від мене, а мені це приписують, я ніяким чином не мушу поносити відповідальности за це.

р. г.

(Докінчення буде.)

—o—

Голодівка комуністів.

ПАРИЖ (ПАТ). 18 комуністів, засуджених недавно на кару вязниці, почали голодівку. Голодуючих рішили годувати штучно.

країнською маніфестацією, в якій узяли участь і білорусини та литовці, що віддали йому честь щирими промовами.

Найкращу характеристику цього великого громадянина дав у своїй знаменитій промові представник „Українського Народнього Союзу" д-р Л. Мишуга, який між іншим сказав і таке:

„Покійний д-р Володимир Сіменович був першим світським інтелігентом, який тому півсотні літ рішився піти за нашим чорноробом не для доляра, карієри і посади, а тому, щоби бути разом зі своїм „меншим братом" і ділити з ним долю і недолю. Тут в Америці став він першим українським редактором, він перший закладав кооперативи, організував хори, давав театральні вистави. І перший обстоював він громадську мораль, коли ріжні круки розкрадали народне і церковне добро. Покійний перший скликував народні віча, давав відчити й емансипував нашого робітника соціяльно, вказуючи на вагу робітничих організацій і взиваючи його до страйку, щоби добитися кращих умовин праці.

„І не було ніякої народньої маніфестації, і ніякої політичної, економічної чи виховної ідеї між амер. українцями, з якою не було звязане імя покійного; бо він був завсіди з тими, що бажали піднести нашу іміграцію на вищий культурний щабель.

„Від нас відходить тепер те, що було зі старої іміграції найшляхотніше, активне і чесне. Відходить від нас той, що маючи 72 літ життя задержав духову молодість, запал, енергію, які використовував на те, щоби своїм знанням američанізувати Рідний Край, до якого дописував з геройством Рідної Землі українізувати тут роджене і виховане молоде наше покоління".

Не можна краще схарактеризувати праці великого діяча

Небезпечна посада!

Характеристичний причинок до пануючих шкільних відносин: 8 літ даремної боротьби за одну посаду вчителя співу в єдиній українській міській нар. школі у Львові! — Пан куратор Гадомський. — Уступлення сеніора о. радн. Ол. Стефановича зі становища делегата Гр.-кат. Ординаріяту у Міській Шкільній Раді.

Невеличка, але надзвичайно знаменна для пануючих відносин подія склалась в останніх днях на шкільному тереиі у Львові. Це просто наймовірна, але правдива історія, яка має більше повчаючого змісту, ніж цілі довгі теоретичні реферати на тему польсько-українських взаємин.

Перед 15-и роками назначив Львівський Ординаріят своїм делегатом до Міської Шкільної Ради у Львові священика, фахового педагога, який почав з природи річи піклуватися єдиною українською міською школою ім. Шашкевича у Львові. М. і. 8 літ тому він підніс справу назначити туди вчителя, який крім кваліфікацій для звичайних шкільних предметів міг би також вести в школі обрядовий хор. На ту думку навела його і та обставина, що до школи ім. Шашкевича ходить багато молоді з найбідніщих родин, які зайняті щоденною працею не мають змоги основно займатися морально-релігійним вихованням своїх дітей. Наука обрядового співу мала на ціли вщіпити дітям вже від малку релігійного духа, звязати їх з церквою і посередньо хоронити від впливу тих течій, які жирують головно на робітничій бідноті. Тому цей внесок мав на меті не лише добро українських дітей, але й суспільних відносин. Колиж ті зусилля делегата оставали довший час без успіху, віднісся митроп. Шептицький у серпні 1927 р., у звязку з тодішньою редукцією львівського вчительства, до міністра освіти з просьбою назначити для нашої школи такого вчителя. Міністр признав це домагання слушним і поручив львівській кураторії, щоби вона цю справу полагодила. Однак минали роки, а кураторія не спішилася з виконанням того доручення. Колиж внесок українського делегата впав у Міській Шкільній Раді, він зголосив відклик до бувшого куратора Свідерського. Одночасно вислав і митрополит до нього письмо, в якому просив поладнати цю важливу для школи справу. Куратор Свідерський, що взагалі відносився до проблеми українського шкільництва, як одної з найважніших ділянок загальної проблеми польсько-українських відносин поважно, прихилився до того відклику і просьби, та заявив, ще від 1. вересня п. р. має прийти до школи ім. Шашкевича предложений йому вчитель співу. Але згаданий куратор несподівано відійшов і не міг перевести в діло свого рішення.

Після того звернулася українська делеґація до нового куратора п. Ґадомського та зреферувала йому знову цю справу, підтримуючи свою давню просьбу.

Однак новий куратор, на здивування делеґатів, з місця відкинув їх постуляти, та ще й у формі, до якої ті громадяни досі не звикли були. Куратор не прийняв навіть нового кандидата для науки співу. Таким чином упала справа, яку передтим позитивно вирішив міністр і шкільний куратор. Дрібонька справа одного вчителя співу товклася аж 8 літ і вкінці провалилася! Делеґат Ординаріяту, о. радн. Ол. Стефанович, бачучи, що в таких умовинах не може у теперішніх шкільних властей ні для школи ні для релігійного виховання молоді нічого добути, склав свій мандат до міської Шкільної Ради. Заразом повідомив п. міністра про дивну історію одного скромного прохання.

Ординаріят прийняв з прикрістю до відома резигнацію о. радн. О. Стефановича і висловив йому велике признання за його працю, яку він у користь одинокої української школи у Львові.

—o—

З орґанізаційного руху.

ЛІСЬКО.

Дня 29. XI. 1932. відбулася в Ліську в домі „Просвіти" господарська нарада судового повіту Лісько, Балигород та Устрики Долішні, скликана Філією „Сільського Господаря". На нараді явилося 12 священиків, кількох світських інтелігентів з громад. Збори отворив голова Філії о. Фукальчик Григорій з Угерець Мінер., проводником зборів вибрано о. Зенона Палецького зі Стефкової, секретарем п. Савулу. Після того о. Мавр Петро зложив звідомлення з воєвідської наради Філій Т-ва „Сільський Господар" у Львові, яка відбулася 12. XI. 1932, що присутні з вдоволенням приняли до відома. Відтак пос. Тершаковець зложив звідомлення про господарське положення, а зокрема про положення українського хлібороба, який опинився на краю пропасти. Дальше вказав на внески в господарських справах Українського Клюбу в соймі, які змагають до того, аби продовжити речинець сплати зобовязань, обнизити відсотки, відписати незаплачені данини й податки, обнизити ціни змонополізованих і скартелізованих промислових виробів, недопустити із загранице рижу й товщів і багато інших внесків, які мають на меті ратунок хліборобського стану та оборону перед виниском села (як торговельні оплати й інші). Збори приняли звідомлення посла з одобренням до відома та висказали довіря Українській Парляментарній Репрезентації. Відтак ухвалено цілу низку резолюцій та вибрано делегацію, котра мала вручити ухвалені резолюції старості. У склад делегації увійшли: о. Фукальчик, о. Писецький, о. декан Стерянка, пп. Михайло Чепіга, Андрій Буньо й Антін Вархола. В дискусії забирало голос кількох делеґатів і з інтелігенції і зпоміж селян, а висліду її було те, що крім резолюції у господарських справах загального характеру ухвалено цілу низку побажань льокальних, як обнижки на 50 прол. погноїв з державних фабрик для гірських околиць, приняття тимчасовою повітовою управою в Ліську двох інжинірів-агрономів українців як інструкторів та організації курсів домашнього промислу, як: біло шкірництва, кошикарства, дереворитів, різьби й інших. Усі ті побажання вибрана делеґація передала до відома старости.

САМБІР.

По рідношкільній нараді в Самборі дня 8. 12. ц. р. відбулася в салі „Української Бесіди" коротка нарада членів та симпатиків УНДО (як підготовча нарада для ширшої повітової наради), на котрій склав коротке звідомлення про політичне положення пос. Тершаковець. Опісля редактор Гриць Гладкий виголосив реферат про пресу і партійну організацію. Зборами проводив д-р Рабій як голова Повітового Народнього Комітету УНДО. В дискусії забирали голос: о. Татомир, д-р Галущинський, д-р Кульчицький, Павловський, Луцький і інші. Повітова організація УНДО в Самборі скличе в найближчому часі нараду для цілого повіту, на котрій буде переведений між іншими і вибір нової повітової партійної управи.

СТАРИЙ САМБІР.

Дня 16. XII. 1932 р. відбулося у Старім Самборі в салі дому „Просвіти" справоздавче віче посла Тершаківця Гриня, на котрому крім політичного положення обговорено широко теперішнє господарське положення у краю, а зокрема положення українського хлібороба. Віче, що відбулося на основі пар. 18 про збори, отворив о. Татомир. Проводив о. декан Бенцін, секретарював п. С. Татомир. Посол Тершаковець у 2-годинній промові змалював змагання польського уряду і більшости законодатних палат до централізації влади шляхом ріжнородного законодавства й розпорядків, що видно на всіх ділянках життя. Опісля представив становище до тих законів і розпорядків Української Парляментарної Репрезентації. Дальше згадав з господарської ділянки про все те, що на нараді в Ліську подано у звідомленні. Віче ухвалило відомі вже резолюції в господарських справах та низку резолюцій характеру місцевого. По дискусії ухвалено довіря Українській Парляментарній Репрезентації. Після реферату о. Татомира вибрано Повітовий Народній Комітет УНДО. Головою Комітету вибраний знову о. Юліян Татомир.

—o—

Коморники починають урядувати.

З 1. січнем 1933 р. починають у Східній Галичині урядувати нові коморники. На тереиі львівської апеляції є передбачених 207 коморників. На покриття запотребування становищ коморників делеґували 137 осіб зпоміж судових урядовців, які є в активній службі. Ялась скількість тих урядовців, що мають повні кваліфікації, буде іменована коморниками на постійне. До скороченої практики й іспитів допустили 33 кандидатів, які внесли подання. Крім того допустили зпоміж осіб, які внесли подання, 40 осіб вже передше.

БЕЗРОБІТНІ В ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 28. XII. ПАТ. За статистикою — усіх безробітних у Польщі, що зареєстровані в державних урядах посередництва праці, дня 24. ц. м. було 208.360 осіб. У минулому тижні було 198.272 безробітних.

З природи й техніки.

І українські фізики розбили атоми.

Українським фізикам Палкові, Брайловському та Фоглеві, що працюють в українськім фізикотехнічнім інституті в Харкові, повелося недавно розбити „штучним“ способом ядра атомів первнів літу і флюору. Згадані експерименти слід уважати повторенням та перевіренням експериментів, переведених весною і літом цього року англійськими фізиками Вальтоном і Кокрофтом у Кембрідж та німецьким фізиком Лянге в Берлін-Обершеневайде. Українські фізики послугувалися підчас своїх експериментів дуже високою електричною напругою, бо „тільки“ 2,5 міліонами вольтів. В Европі вміє витворити таку високу електричну напругу ще тільки лябораторія високих напруг фірми „Загальне Електричне Товариство“ (АЕГ) в Берлін-Обершеневайде.

Оригінальні експедиції.

Відомий французький подорожник Роже Куртвіль вибрався в осени ц. р. до східніх кінчин південно-американських Андів, щоби віднайти копальню золота цісарів інків, в якій працювали ще перед 400 літами. На перші сліди цієї копальні натрапив Куртвіль в однім перуанськім папірусі, який попав у руки Куртвіля в одним селі підчас його останньої подорожі по Південній Америці. Цей документ, писаний наполовину еспанською мовою з часів Пізарра, славного відкривника і суворого завойовника Перу з 1530 р., наполовину якимсь ще й досі невідшифрованим письмом інків, походить на думку вчених від одної з осіб із дружини Пізарра. За даними цього документу копальня золота мала бути близько місця, що називалося Ямані. Із відчиту Куртвіля в Амстердамі виходить, що тубильці забули зовсім цю назву. У документі не було ніякої мапи, а тільки натяк, що копальні треба шукати в східніх кінчинах Анд, у віддалі кількох днів дороги від ріки Акамч в Перу. Французький подорожник думає, що копальня золота була у нинішній республиці Еквадор, а саме недалеко джерела одного з доплинів Амазонки. Цісарі інків держали в строгій тайні положення цієї копальні золота так, що навіть невільників, які працювали при добуванні золота, казали вбивати від часу до часу своїм довіреним священикам і заступати іншими. В той сам спосіб поводилися цісарі інків з робітниками, що працювали в великій копальні трависто-зелених смарагдів в Колюмбії, яку експльоатує держава ще й сьогодні. Куртвіль має намір піти наперед вздовж ріки Амазонки (Мараньону) проти її течії аж до міста Ікітос, що лежить серед праліску недалеко перуанської-еквадорської границі. Звідси піде він враз з 14 тубильцями на систематичні розшуки поодиноких доплинів Мараньону в північнім напрямі. Експедиція має тревати цілих два роки.

Не менше оригінальними є розшуки копальень золота Пилипа Македонського. А саме в Греції потворилися спеціяльні товариства, яких завданням є віднайти славні копальні золота цього преславного володаря. Ці копальні завепали вже під римським пануванням, одначе сьогодні ніхто не знає, де вони властиво лежали. Тому, що ріки, які перепливають біля грецьких міст Нігріта (на півн. схід від Солуня) і Кількіч (на півн. від Солуня) несуть зі собою розмірно великий відсоток золота, хитрі греки думають, що десь в околиці тих міст мусіли бути копальні золота.

Майже фантастичні завдання має третя експедиція, яка вибралася із міста Авани на острові Куба. А саме біля островів Кайкос, що належать до багамських островів в західніх Індіях, виринув з моря новий острів. Цей факт має бути в звязку з землетрусами, які недавно навістили середущу Америку. Новий острів відкрили вперше моряки прибережної фльоти, які причалили до нього і його докладно оглянули. На основі їх звідомлень має це бути острів, що запався в дуже давних часах в море. Видно на нім зпід морського хабаззя сліди величавих будинків, які займають досить велику поверхню. Щоби їх оглянути треба кільканацяти годин. Після моряків виправилася на невідомий острів експедиція вчених з Авани на Кубі і з Ню-Орлієнс у Злуч. Державах Північної Америки, яка потвердила вповні звідомлення моряків. Досі не устійнили, з яких часів походять будівлі, яких звалища залишились на острові. Тому, що нема ніодного писаного документу про якесь місто на острові на схід від острова Куби, догадуються, що це зруйноване місто походить ще з часів перед відкриттям Америки еспанцями. Цікаво, що в дуже давніх переказах згадують про великий войовничий народ на східньому побережжі середущої Америки. Столиця цього народу мала бути далеко на морі на однім острові, залитім пізніше великим потопом, який знищив теж велику частину острова Куби.

Фізикальний принцип забавки „йо-йо“.

Модна нині забавка „йо-йо“ була вже відома в часах Гомера. Так само бавилися нею молоді і старі підчас наполеонських воєн у 18 та 19. віці. Нині прийшла вона до Европи безпосередньо з Америки. Фізикальний принцип „йо-йо“ ось-який: Підчас навивання кружка на шнурочок вкладаємо в нього працю і навинений кружок має тоді певний засіб потенціяльної енергії. Якщо тепер пустимо навинений кружок, тримаючи другий кінець шнурка в руці, він порушується вділ і відвивається з шнурочка. Підчас цього руху потенціяльна енергія кружка перемінюється на енергію руху себто кінетичну енергію. Рух цей складається з простолінійного руху кружка вділ і з оборотового руху кружка довкола своєї осі. Ця енергія руху є найбільша в найнижчій точці дороги себто тоді, коли шнурочок зовсім відвинувся. Одначе саме в цім моменті кружок задержує внаслідок безвладности (подібно, як розгонове колесо парової машини) напрям свого обороту і зачинає „сам“ навиватися на шнурочок, а тому, що шнурочок внаслідок цього скорочується, кружочок „видрапується“ вгору. Тут зачинається забава наново: кружок „скочується“ вділ, а „видрапується“ наново вгору і т. д. Теоретично кружок повинен би завсіди підвестися до тої самої висоти, з якої він зачав „скочуватися“ вділ. Однак частина його енергії зужиткується на тертя кружка об шнурочок і об повітря; тому людина, що бавиться в „йо-йо“ мусить запобігати цій витраті енергії і „помогає“ кружкові у відповіднім моменті нечайним рухом руки або пальця. Вправні гравці додають кружкові енергії ще перед пущенням його вділ так, що ціле явище відбувається тоді швидше і ефектовніше. Розуміється, що на рух „йо-йо“ має також вплив маса кружка та його промір. А. Л.

— **Журналіст-чужинець у Москві.** У „Берлінер Тагеблятті“ помістив недавно цікавий допис московський кореспондент Г. Штайн про свою подорож автом із Ленінграду до Москви. Авто привіз собі Штайн із Німеччини; його вивантажили у ленінградській пристані і ним поїхав Штайн до Москви. Чужинний кореспондент мусить у СРСР, кожну телеграму занести спершу до комісаріяту закорд. справ, а потім на головну почту. Кожний крок у Москві, почавши від того, щоби добути часописи та гроші, домагається величезної затрати часу та енергії. Трамваї та автобуси переповнені так, що европеєць не може собі цієї глоти уявити. Коли кому вдається дістатись до середини, то це ще не значить, що він зможе вилізти звідти у бажанім місці. Вільних авт-таксі нема, а візники ставлять такі ціни за одну подорож, що за ці гроші можна би мати власне авто, з бензиною та шофером. Ось і причина, чому Штайн привіз собі власне авто. На московськім шляху з Ленінграду добра дорога чергується з поганою і з повним бездоріжжям. Европейське авто непридатне для російських доріг; воно доїхало до Москви зовсім розхитане та зіпсоване. Штайн мусів у Москві почати ходити пішки.

— **Ріжні вістки.** Підчас останніх Різдвяних свят було в Англії багато нещасливих випадків; згинуло 28 осіб і 100 осіб є ранених. З Франції відплив до Америки корабель, що повіз туди 198 скринь золота, вартости 127 міл. фр. — На північну Аргентину наїхала велика сарана, що знищила половину жнив на просторі 5000 кв. км. — Аргентинський уряд почав у Буенос-Айрес будову найбільшого спортового майдану у світі на 150.000 глядачів. — Наслідком живішої комунікації в Спол. Державах у ріжних частинах краю вбили 311 осіб і 500 осіб ранили.

Даром

2 ЗНАМЕНИТІ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7.

Почтові висилки відворотно.

— **Смерть від найкращої страви.** У шпиталі в Кантоні вмер китайський дипльомат Чу-Чао-Сін. Лікарі кажуть, що він отруївся стравою, яку зїв на останнім бенкеті. І бенкет цей і ця страва були небуденні, найкращі. Чу-Чао-Сіна запрохали на бенкет у честь англійського адмірала. Там подали між іншими зміїну страву, що славиться як виїмковий „марципан“. Змій їдять у Китаю та в Японії, але не всі гадюки однакові. Та спеціяльна страва коштує по 150 зол. за тарілку. Із таких їстивних гадюк вирізують відповідні смаковиті кусні як печінку і загортають їх тонкою вуженнною, посипаючи відповідною морською травою. Таку страву дають тільки на виїмкових святах. Випадків затроєння досі не було.

— **Добра посада.** Найшла її невідома для всього льондонського загалу якась славянка у Льондоні, що називала себе Астон. Вона стала провідником для чужинців у Льондоні і показує їм усе, що заслуговує на увагу. Володіє вона зовсім свобідно англійською мовою, французькою, німецькою, італійською і російською. Імовірно росіянка, якщо не знає ще якоїсь рідної мови з тих країн, що належали колись до Росії. Вона гарна та інтелігентна і зєднала собі вже імя так, що багаті чужинці поручають її один одному. Кажуть, що вона донька якогось аристократа-емігранта. Інші твердять, що вона комуністичний шпигун, делегований із Москви. Але льондонська поліція, що знає напевно правду, мовчить так само дискретно, як міс Астон.

— **Інтелігенти в нужді.** У Парижі, місті, де скількість людей, які працюють головно і живуть із такого люксусу як мистецтво, дуже велика, щораз сильніше починають відчувати наслідки економічної кризи. Граф де Льомон створив там нове добродійне товариство під поетичною назвою „Ратуймо живого духа“, що має на меті ратувати інтелігенцію від нужди. Із його інтервю у пресі довідуємось, що чимало письменників, мисців, учених, навіть лікарів дійшло вже до такої біди, що вони ночують у прилюдних захистах і ходять на т. зв. народню зупу до прибазарних кухмистерень. Помогти таким людям тим важче, ніж іншим, бо вони соромляться признатись до свого стану. Згадана добродійна організація дає умовим працьовникам мешкання та харч за одного франка (33 сот.!) денно. Цю плату беруть тільки для форми, щоби їх не вразити. Та скільки разів трапляється, що деякі не мають і цього одного франка. Один славний письменник і славний мистець стали просто жебраками, один визначний композитор грає на подвірях і аж недавно найшов прегарну посаду: камердинера. Один лікар пучним візком возить крам на крамницях.

НОВИНКИ

— **Черевики, кальоші, снігівці, пантофлі і всяке інше взуття купуємо виключно в „КОМЕТІ“ Львів, Ринок 21, Станиславів, Сапіжинська 10.**

— **Пригадка.** В суботу 31. грудня 1932 р. в год. 8. рано відбудеться в Преображенській церкві при вул. Краківській Поминальне Богослужения за померших членів Народної Торговлі, а в год. 10. рано загальні збори в домівці Сокола-Батька. 1097

— **Як виплачують за навчання релігії?** З янівського деканату пишуть нам, що тамошні священики вже кілька місяців не отримали платні за науку релігії. Інтервенція янівського декана у львівської кураторії виявила, що гроші на оплату науки релігії виасигновані і переслані в розпорядження повітового шкільного інспектора в Городку Ягайлонськім. Тимчасом п. інспектор досі грошей не виплатив. Декан справдив у кураторії, що гроші за IX. і X. місяць цього року пересказані до Городка на асигнаційну листу ч. 29., за XI. місяць на листу ч. 34, а за дванацятий місяць на листу ч. 37. Цікаво, що ділялося з цими грішми в Городку, коли вони досі не дійшли до рук адресатів?

— **Примусова управа у „Народньому Домі“.** З канцелярії Організації Українців міста Львова довідуємося, що на днях призначена судова управа „Народнього Дому“ у Львові, що пробуває досі під управою комісарів.

— **Особисті вісти.** Оксана Олександра Пачовська і Ольга Марія Павлівна дістали 14. грудня в львівськім університеті степень магістра фільософії з відзначенням.

— **Виставка народньої ноші у Львові.** Етнографічна збірка жіноч. гімн. СС. Василіянок, відома громадянству із виставки у вересні 1931 р., збогатилася значно і дає тепер майже повний образ народньої ноші Галичини, Буковини, Волині, Полісся. З огляду на одноцільність збірки й вартість її експонатів, улаштовано виставу в часі шкільних ферій, що триватиме від 29. XII. 1932 до 22. I. 1933. включно. Виставу можна відвідувати щодня від год. 10—18.

— **З Українського Лікарського Т-ва.** У пятницю 30. грудня відбудеться в домівці Т-ва при вул. Чарнецького ч. 26/I. в год. 19.: 1) Звідомлення д-ра М. Дзеровича про два випадки з казуїстики, 2) Відчит д-ра Ю. Кордюка: „Гемограм при деяких гострих захоруваннях“.

— **Промоція** о. Йосифа Кладочного на д-ра богословії відбулася 8. грудня ц. р. у варшавському університеті.

— **Нові українські пресові органи.** З датою 20. грудня ц. р. появилося в Золочеві перше число повітового двотижневика **„Золочівське Слово“**. Видає „З. С.“ Українське Студ. Т-во „Молода Громада“, за редакцією відповідає Володимир Заяць. Адреса „З. С.“ така: Золочів, вул. Тернопільська ч. 6, I. пов. (дім Т-ва ім. Шашкевича). — З днем 13. листопада ц. р. появляється в Буенос Айрес український тижневик **„Наше Життя“**, орган економічної думки. Адреса: **Ing. B. Mylinsky, casilla de Correo Nr. 2075, Buenos Aires.**

— **Бюджет Ню-Йорку.** Бюджет Ню-Йорку перевищає витрати цілої Японії. На 1933 р. він висловлений у сумі 560 міліонів дол., тоді, як Японія має бюджет тільки на 450 міл. Зате Ню-Йорк задовжений по вуха: приблизно на 1 міліярд 830 міл. Японія має всього 1 міліярд 200 міл. дол. довгу.

— **„Цепелін“ на колесах.** Між Берліном і Гамбургом зробили спроби нового винаходу — „Цепеліна“ на колесах. Вагон рухається від двох бензинових двигунів, що своєю зовнішньою формою нагадують величезну цигару. Він переїхав простір 286 км. за 2 години 21 хвилин, що дає пересічно на годину 120 км. Експеримент показався дуже влатним. Німеччина введе новий тип поїздів „Цепелінів-вагонів“ між Берліном і Гамбургом від травня 1933 р.

Хто буде президентом?

ПОГОЛОСКИ ПРО ЗМІНИ В УРЯДІ.

Від кількох днів польська преса знову повна вісток про недалекі зміни в уряді. Найчастіше повторяється версія про димісію мін. внутр. справ Перацького, при чому один із часописів звязав цю справу з довшою авдієнцією мін. Перацького у през. Мосцїцького вперед кількох днів, на якій нібн казалося про останній львівський процес і його вислід. Міністр Перацький мав би перейняти одно з воєвідств, а його місце зайняв би віцем. Наковечніков, б. львівський воєвода. Так само кажуть про недалеку димісію віцемін. фін. полк. Коца.

Поруч із цими поголосками щораз актуальнішою стає справа кандидатури на президента Річипосполитої. Як відомо, 1. червня 1933 кінчається каденція през. Мосцїцького, який рішучо відмовився знову кандидувати, заявляючи бажання відійти зовсім від політичного життя. Кандидатура маршала сенату Рачкевіча нібн вже неактуальна. Зате голосною стає кандидатура премієра Пристора. Марш. Пілсудський нібн тому не кандидуватиме, що йому не подобається теперішня конституція, якої — при нинішньому цифровому відношенні парляментарних клюбів — не можна на швидку руку змінити.

—o—

Вітос у Львові.

„Експрес Вечорни" повідомляє про нову ескападу Вітоса: Оце кілька днів тому до Львова приїхав був Вінценти Вітос і взяв участь у великому політичному конвентиклі з участю людовців, ендеції і ППС. Організатором конвентиклю був відомий войовничий ксьондз Панась, завзятий противник санації. Вітос нібн то старався затушувати враження своїх останніх виступів (інтервю на сторінках „Напшоду"), що він занадто зрадикалізувався (вивласнення поміщиків без відшкодування і т. д.). Цими виступами були, як відомо, ендеки дуже прикро вражені. Чи Вітос і львівські ендеки перепросились — не знати; не знати теж, яка тут роля ППС.

Новий лет у стратосферу.

БРІССЕЛЬ (ПАТ). Управа національного фонду для наукових дослідів, що сфінансувала лети до стратосфери проф. Піккара, рішила приznати проф. Косінсові, товаришеві Піккара в його останній подорожі до стратосфери, потрібну допомогу до нової стратосферичної виправи в р. 1933. Проф. Косінс уживе до лету того самого бальону, на якім летів недавно. Старт піде з полудневої Бельгії.

ДИМІСІЯ БОЛГАРСЬКОГО УРЯДУ.

СОФІЯ, 28. XII. ПАТ Король приняв димісію цілого кабінету. Потім розпочав наради, яких ціллю є створити новий уряд. Першу нараду відбув із провідником Собранія Майновим.

—o—

300 міліонів на оборону збіжевого ринку.

ПАРИЖ (ПАТ). Палата депутованих приняла на нічному засіданні проект закону про кредит у висоті 300 міліонів франків, призначених на оборону збіжевого ринку.

—o—

КРІВАВІ СУТИЧКИ В БЕРЛІНІ.

БЕРЛІН, 28. XII. ПАТ. Минулої ночі на вулицях Берліну між нац. соціялістами і комуністами дійшло до сутичок. У висліді кілька гітлерівців і один комуніст було ранених. Їх відвезли до лічниці. Поліція арештувала 60 осіб. — Дещо пізніше в одному льокалі в північ. дільниці Берліна, де сходяться комуністи, підкинув хтось сильну петарду, яка заподіяла великі страти. Жертв у людях не було. Поліція арештувала пять гітлерівців і шістьох комуністів.

—o—

Залізнича катастрофа.

КОРДОБА (ПАТ). На стації Вакар вискочив поїзд з шин, наслідком чого було двох подорожних убитих і двох ранених.

— **Модерна амнестія.** Перський шах амнестовував усіх, що останніми часами були засуджені за нарушення нового закону, який забороняє мати більше, ніж одну жінку.

— **Конкурс на пролетарську песу.** ПАТ подає, що комісія пропаганди театрів і мистецтва оголосила конкурс на песу для робітничих аматорських сцен. Надсилати можна до 30. III. 1933 р. До конкурсового суду входять: Леон Шіллер, Н. Міллер, Г. Лялоп, Олександер Маліцький.

—o—

КОЖНИЙ ПЕРЕДПЛАТНИК

одержує точно часопис, тому повинен памятати про відновлення передплати.

1932 рік кінчиться, вирівн довги!

Відповідь у справі „Бойківщини".

В останніх двох статтях про самбірське т-во „Бойківщина", які появилися в „Ділі" за криптонімовим підписом В. М., поміщені два заміти під адресою НТШ пороблені мабуть без відома й згоди виділу „Бойківщини", бо виказують необізнання з дійсним станом річи.

Передовсім видвигається в них брак ініціятиви та проводу з боку НТШ. Що одно й друге зайве, видно найкраще з гарного розвитку „Бойківщини". З повним признанням треба підкреслити, що гурток ідейних одиниць взявся до праці з власної ініціятиви та виявив тільки рухливости й енергії, що в короткому часі довершив небуденного діла: зібрав обласний бойківський музей, що на його статуті взоруються сьогодні усі наші новозакладені обласні збірки в Перемишлі, Яворові, Сяноку, Тернополі й Чорткові, а навіть адміністраційні власти вважають „Бойківщину" вже справжнім музеєм. Одначе як виділ „Бойківщини" звертається мимо того за чимнебудь до Львова, дістає все вичерпуючу відповідь, пораду та навіть технічну поміч, як редагування статтей, копії деяких друкованих джерел та розшуки в Бібліотеці НТШ за актами та книжками. Нерадо приходиться випоминати все те, але для пояснення пану В. М. це необхідне.

Другий закид відноситься до видань НТШ, комплету яких нема ще у „Бойківщині". Отже ще перед двома роками, у листопаді 1930 р., звернувся виділ „Бойківщини" до Музею НТШ з просьбою добути для нього лиш деякі томи „Жерел до історії України" Грушевського й дістав негайно 4 найпотрібніші томи, а пів року пізніше дальших 6 томів до комплету (крім останнього тому XXII). Щойно у вересні ц. р. віднісся він з просьбою до Виділу НТШ скомплетувати взагалі всі видання НТШ і дістав без вагання прихильну відповідь урядуючого голови НТШ. Внаслідок того д-р Кобільник відібрав у жовтні особисто першу партію книжок у числі 25 томів найновіших видань НТШ та заяву, що НТШ скомплетує „Бойківщині" поволі всі свої видання, оскільки не ще взагалі можливе. Згідно з тим приготовляються в канцелярії НТШ дальші партії книжок і їх зможе „Бойківщина" в кожній хвилі відібрати, за попереднім авізуванням приїзду свого відпоручника.

Думаю, що перед писанням таких статтей належало поінформуватися у „Бойківщині" про фактичний стан річей, щоби не робити їй цим ведмежої прислуги та не амушувати й її до спростувань.

Д-р Я. Пастернак.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": *„ПАЛАТА НА КОЛІСЦЯТАХ".*

Коли публика виходила зі сеансу, нові гості, що ждали у вестибулю питали: „Яке воно?" і впало кілька відповідей: „отак собі". Сюжет, завязка, деякі артисти дуже добрі, зате поодинокі сцени або за довгі, зовсім некінові, або зайві. Дикція чи може апаратура не дозволяють розуміти всіх розмов. Режисер часто забуває, що має до діла з мандрівною цирковою будою і каже цим артистам їсти обід на таких панських обрусах і на таким сервісі аж теї!

На Сильвестра!
»Reine des Reinettes«
Demi-sec
Маковського з Крушвиці
поможе нам втопити турботи минулої крізи
у шампані!

Оголошення, оповістки, місцеві як і з провінції оголошуватимемо тільки за попередньою присилкою належитости. Незаплачені заздалегідь оголошення не будуть поміщені.

КІНО „КАСІНО": *„БАСТЕР КІТОН ЯК ДОБРОДІЙ ЛЮДСТВА"*

Цей, єдиний у своєму роді комік, який розсмішує глядачів саме тому, що ніколи сам не всміхнеться і зберігає ту саму непорушномертву маску в усіх найріжнородніших життєвих пригодах, — грає цим разом теж недотепу, який щойно в останньому моменті виявляється знаменитим боксером і аматором. Величавими є масові сцени „забав" (читай: бійок) нюйорських вуличників. Взагалі рух є найбільшою прикметою цієї фільми. Зрештою — Бастер Кітон має своїх звеличників, які вміють реготатись з тих самих „тріків", які інших смертників вудять і томлять. Програму доповнює знаменита комедія з життя підлітків, в якій — як у тисячі інших американ. фільмах — жертвою дотепу паде... поліція.

КІНО „ПАЛЯС": *„ПРИГОДИ ХОРОБРОГО ВОЯКА ШВЕЙКА".*

Ґеніяльна сатирична епопея Гашека, перекладена вже мабуть на всі мови світа, діждалася і інсценізації і сфільмування. Ясно, що фільма дає найширші можливости розгорнути акцію і поглибити тенденції. Режисер теж не поминув нагоди долити здорову порцію протиавстрійського „сосу". Фільма — подекуди як і повість — лявірує поміж дотепною гротескою та поважним реалізмом. Могутніми є сцени рекрутської мустри і виїзду „маршбаталіону" на фронт; на цій останній сцені акція вривається. Артист Рашілов створив мистецьку креацію придуркуватого хитрого торгівця собаками, пізніше політичного вязня й героя австрійського воєнного заціліля. Зрештою, фільма не є „репрезентаційна" й очевидячки виконавці інших роль не належать до „асів" чеського театру й фільми. Одначе цілість робить приємне враження, тимбільше, що чеські діяльорі й пісоньки слухачам зрозумілі.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Анна Литвинович-Балицька, вдова, мати першого секретаря торгу і промисловости в уряді ЗУНР, п. Ярослава Литвиновича, померла по довгій і тяжкій недузі у Відні в 68-ому році життя дня 24. ц. м. Похорони відбулися 27. ц. м. з великої цвинтарної галі до власного гробівця на центральному цвинтарі у Відні. Покійна, знана з доброти серця й великої гостинности, зазнала в життї чимало горя. По війні вела кілька літ столову, з якої користало багато українських політичних еміґрантів у Відні. Тому смерть її викликала щирий жаль у всіх, що її знали. В. Її П.!

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Установчі Збори Кружка „Рідної Школи" ім. Лесі Українки у Грибовичах Великих. Дня 25 грудня ц. р. відбулися перші заг. збори Кружка „Р. Ш." ім. Лесі Українки, скликані членами основниками у Грибовичах Вел. Збори короткою промовою відкрив перший з підписаних членів-основників п. Михайло Черник і віддав їх провід делегатові Ради Льв. Пов. Союзу Кр., проф. Миколі Ластовецькому. Делегат у короткім викладі подав історію нашої школи в княжій добі, відтак у часах польського панування й за Гетьманщини, а накінець за Австрії і Росії. Перейшовши історію „Р. Ш." від її початку аж до ювилею, згадав про її дотеперішні осяги та засував її завдання і теперішнє положення. Другий делегат п. Кость Озерський, прочитав і пояснив статут Товариства. Вписалося відразу 36 членів, котрі вибрали головою Якова Хрипика, а до старшини: Івана Лісовича, Матвія Олесевича, Михайла Черника, Андрія Кальцука, Івана Чорнього та Івана Хрипика.

ЖОВКІВЩИНА

Оснування філії Т-ва „Зоря" в Мокротині. Завдяки праці жовківської „Зорі" опілоне село Мокротин, з якого значна часть молоді побирала науку ремесла в доокружних містах, що відтак як кваліфіковані ремісники осіли в рідиннім селі, забажало мати у себе ремісниче товариство. По довших заходах основано філію т-ва „Зоря", якої установчі збори відбулися 4. грудня 1932 р. при участи двох відпоручників львівської і жовківської „Зорі". Місцева читальня „Просвіта" заповнилася учасниками зборів (до 100 осіб). Збори в імени основників отворив інж. Скіра Косма, покликавши до проводу кравецького майстра п. Завадку Василя. Вичерпуючий реферат про зорянську організацію, її вагу для піднесення середнього стану та про моральні й матеріяльні користи виголосив відпоручник львівської „Зорі" п. Дм. Хомик. Після пояснення статуту приступило до т-ва 35 членів-ремісників

у тім 12 жінок. Відпоручник жовківської „Зорі" п. Малиновський, у палкій, патріотичній промові завзивав зібраних до послідовної організаційної праці на взір істнуючих філій. Головою філії вибрано п. Загалку Василя, крав. майстра; до виділу увійшли: Дула Михайло, Щурко Іван, Скіра Яків Іван, Щурко Василь, Сиротинський Василь, Шелевій Меланія. Заст. виділових: Іванець Стефан, Жело Гринь. Контр. комісія: Капюка Олена, Грех Дмитро. Збори покінчилися відспіванням нац. гимну.

ТЕРЕБОВЛЯ.

Свято „Просвіти". Роковини осну́вання „Просвіти" вшанувала Теребовля академією-концертом дня 19. грудня 1932. р. Академію підготовили спільно місцева читальня і філія „Просвіти". Ювилейне свято розпочав д-р Антін Заплітний промовою, в якій росказав про значіння „Просвіти" в нашім життї від осну́вання аж дотепер. Голова філії „Просвіти" о. Мохнацький говорив про значіння книжки. Мужеський хор під управою п. Готя відспівав два кусники цілком удатно. Були ще дві деклямації. Одну виголосила п-а М. Благітківна „Привіт Просвіті", а другу дитячу „І я знаю „Просвіту" учениця II. нар. кл. Забара Славка. Обі деклямації загально подобалися. Вкінці відіграла два кусники дута орхестра теребов. чит. „Просвіти" під упр. дир. Козака Івана. Свято закінчено відспіванням нац. гимну. Публики було до 150 осіб, головно інтелігенції і теребовельського міщанства. Дохід призначено на „Просвіту".

Збори читалень. В грудні відбулися загальні збори в таких читальнях: Плебанівка, Іванівка, Кровінка, Сади під Волицею. Зі звідомлень делегатів видно, що освітна робота йде, тільки дуже черепашиним темпом. Дається завважити, що читальняні бібліотеки потребують доповнення. Рівночасно підноситься голоси, що ціни українських книжок надто високі. Деякі видавництва, як от „Черв. Калина", все ще мають ціни книжок з часів високої конюнктури. В той спосіб повстає баріера, якої українська книжка не може перелізти й дістатися на село! Попит за книжкою на селі є, тільки нема тої книжки за що купити. Зі звітів виходить, що аматорська вистава, яка вимагає довгої праці, може дати нині пересічно 15—20 зол. а за це можна купити 3—4 невеличкі книжки. Наші видавці і книгарні повинні це взяти під увагу.

Шкільний плебісцит. Багато уваги присвячено справам шкільного плебісциту за українською державною школою. Плебісцитова акція йшла два останні місяці 1932 року. Перешкоди на селах були, але їх усувано. Головно війти не хотіли стверджувати декляраціїй, але після інтервенцій у старостві підписували. Найдовше не хотіли стверджувати війти в Острівці, Слобідці Струсівській і Варваринцях. В повіті розійшлося 4.000 декляраціїй. Справам „Рідної Школи" була присвячена рідношкільна нарада, яка відбулася дня 22. грудня 1932 р. в Теребовлі у присутности делегата Гол. Управи „Рідної Школи" і 27-ох інтелігентів та міщан у Теребовлі. Делегат виголосив обширний реферат, в якім подавав способи, як скріпити рідношкільну організацію в повіті. Згадував, як то гарно у львівськім повіті всі українці оподатковують себе на „Рідну Школу" по 1 відс. місячно.

—o—

СПОРТ.

ГАКІВКОВІ МИСТЕЦТВА ЛЬВІВСЬКОЇ ОКРУГИ.

Вильосовані на час від 17.—24. XII. розгривки за мистецтво А-кляси не могли відбутися з причини недостачі леду. Тому ці змагання пересунули на початок січня 1933. Новий календарець гаківкових мистецтв Львова представляється ось-так: 31. XII.: Україна — Погонь. Чорні — Лехія. 1. I.: Чорні — Погонь, А. З. С. — Лехія, 2. I.: Україна — Лехія. 3. I.: Україна — А. З. С. 4. I.: Чорні — А. З. С. 5. I.: Україна — Чорні. 6. I.: Погонь — А. З. С. 7. I.: Погонь — Лехія. Мистецтва ці проектовані покищо лише в одній турі. Останній клюб спадає безапеляційно до Б-кляси, а передостанній розіграє рішаючі змагання з мистцем Б-кляси. У мистецтвах Польщі (початок лютого) візьме участь лише один львівський клюб (мистець), а не, як досі, два або й три.

Тому, що в біжучому сезоні створилися три нові гаківкові дружини (в тім 2 жидівські: Дрор — Львів та Єгуда — Тернопіль), гратиме у класі Б 8 клюбів у двох групах. I. група: Гасмонея і Дрор (Львів) та Єгуда і Креси (Тернопіль). II. група: Л. Т. Л. і Погонь II. (Львів) та Польонія і Чувай (Перемишль).

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

В СТОЛІТТЯ СМЕРТИ ЙОГАНА ВОЛЬФҐАНҐА ГЕТЕ. Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові. Львів 1932. — Зміст: І. Свєнціцький: Творчість Гете на тлі доби 1749—1832 р.; В. Дорошенко: Гете в українських перекладах, переспівах та наслідуваннях; Я. Гординський: Українські переклади і переспіви з Гете; І. Раковський: Гете-природник. Ст. 76.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Річник I. Том I. книжка 1. Січень 1933. Стор. 80. Форм. 8°.

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА, часопис Т-ва „Учительська Громада" у Львові. Львів, грудень 1932. Рік XVII. ч. 6-5.

ВІЛЬНЕ КОЗАЦТВО, ілюстрований двотижневий літературний і політичний журнал. Ч. 119. Прага, 25 грудня 1932. Рік вид. шестий.

—o—

Листування Редакції.

Студ. Ростислав Богородеенко (Е. Т.). Вашого поклику не можемо помістити тому, що його — сконфіскувалиб. Щодо суті порушеної Вами справи, то мабуть найслабшою точкою Вашого проекту є те, що ледви чи можна би його практично перевести в життя.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 28. XII. 1932. за масло експортове та десерове пріма 3·00 зол., за літру молока 17—19 сот., літру сметани 0·00 зол., копу яєць 6·30—6·40 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 29. XII. год. 7.30 веч. „Орфей у пеклі".

Пятниця, 30. XII. год. 7.30 веч. „Орфей у пеклі".

Субота, 31. XII. год. 7.30 веч. „З малої хмари" (Абон. 5).

Субота, 31. XII. год. 11.30 веч. „Весельчак" ревія.

Неділя, 1. I. год. 3.30 попол. „Орфей у пеклі".

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 29. XII. год. 7.30 веч. „Бездомний лікар". (Абон. I. Ціни знижені).

Пятниця, 30. XII. год. 7.30 веч. „Джім і Джіль" (Абон. 5).

Субота, 31. XII. год. 7.30 веч. „Джім і Джіль" (Абон. 5).

Субота, 31. XII. год. 11.30 веч. „Еспанська муха".

Неділя, 1. I. год. 3.30 попол. „Насолода чесністю" (Абон. 4).

Концертове Бюро Тірка:

Пятниця, 30. грудня ц. р.: Вечір гумору й пісень К. Круковський і Ірена Карперо.

Кіна.

АДРІЯ: „Співак Парижа" з Морісом Шевальє.

АПОЛЬО: „Палата на колісцятах".

АТЛЯНТІК: „На приказ жінки".

КАСІНО „Бастер Кітон як добродій людства".

КОЛЬОСЕЙ: „Франкенштайн" ревія „Трупа веселого амора".

КОПЕРНИК: „Теодозія — Севастополь".

МАРУСЕНЬКА: „Теодозія — Севастополь"

МІРАЖ: „Любов Жоржети".

ОАЗА „Фляк і Фляк в чужинній лєґії" і ревія.

ПАЛЯС: „Відважний вояк Швейк".

ПАН: „Король то я" (Вл. Бурін).

ПАСАЖ: „Самітний орел".

ПРОМІНЬ: „На дворі короля Артура та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Атлянтида" і ревія.

УТІХА: „Люди-шакалі" та „Фелюсь котик".

ХИМЕРА: „Чарівний молодець".

Закордонне радіо.

Четвер, 29. грудня 1932.

Кенігсберг (217,1) 19.00 Тріо цитристів, 21.05 „Про Бісмарка", **Мор. Острава** (263,3) 22.15 Концерт, **Братислава** (278,8) 18,00 Спів, речіт., **Копенгаген** (281,2) 22.00 Концерт, твори Перголезі, **Міляно** (331,4) 20.30 Опера, **Штрасбург** (345,2) 17.00 Концерт, віол., спів і скрипка, 22.00 Опера „Золото Рену" Вагнера, **Льондон** (356,3) 14.15 Камер. муз., 22.30 Концерт квінтету, **Штутгарт** (360,6) 17.00 Концерт, **Букарешт** (394,2) 19.40 „Борис Годунов" оп. Муссорґського, **Берлін** (419) 16.30 Камер. музика, **Білгород** (430.4) 18.00 Форт. реч., **Рим** (441,2) 21.15 Ораторія Перозія, **Прага** (488,6) 20.00 Концерт співу, **Відень** (517,2) 20.30 Симф. концерт, **Харків** (937,5) 12.15 Концерт солістів, 16.35 Концерт естр.

Пятниця, 30. XII. 1932.

Кенігсберг (217,1) 21.15 Сучасна музика, концерт, **Копенгаген** (281,2) 20.00 Концерт, **Міляно** (331,4) 20.40 Симф. концерт, **Штрасбург** (345,2) 21.50 Фрагм. з оп. „Ромео і Юлія", **Льондон** (356,3) 21.00 Камер. концерт, **Штутгарт** (360,6) 20.00 Концерт, **Букарешт** (394,2) 20.00 Концерт, **Берлін** (419) 19.40 Оперета, **Білгород** (430,4) 21.20 Твори Мендельсона, **Штокгольм** (435,4) 20.45 Солісти (скрипка і форт.), **Рим** (441,2) 16.00 Концерт — Тріо Гіндеміта, **Відень** (517,2) 16.45 Концерт, **Харків** (937,5) 19.00 Симф. концерт.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 29. грудня 1932.

11.40 Прес. огляд, 11.50 Метеор. комунікат, 11.58 Час, 12.10 Грамофон, 15.10 Комунікат Експорт. Інституту, 15.15 Господарський комунікат, 15.25 Грамофон, 15.50 Грамофон і Сільва рерум, 16.25 Лекція франц. мови, 16.40 „Життя у вселенній" відч., 17.00 Грамофон, 17.40 „Гетьман Мазепа" (у 300-ліття уродин) відч., 18.00 Легка музика, 19.00 „Катовиці, центр совгарського і плавацького спорту" відч., 19.15 Всячина, 19.30 Літ. чвертьгодина, 19.45 Прес. рад. денник, 20.00 Концерт легкої музики, 21.30 „Комедія про чоловіка, котрий одружився з немовою" авд., 22.15 Грамофон, 22,55 Комунікати, 23.00 Танкова музика.

Пятниця, 30. XII. 1932.

11.50 Метеор. комунікат, 15.15 Господ. комунікат, 15.35 Лекція англ. мови, 17.00 Концерт, 18.00 Танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Реколекції. Заходами Т-ва ОО. Катехитів у Львові відбудуться в днях 2., 3. 4. січня 1933 р. реколекції для оо. Катехитів з цілої галицької землі в домі реколекційнім при вул. Дунін Борковських у Львові. Початок в неділю 1. січня год. 7. веч. Оплата від особи 23 зол. Проводить о. Маркевич ЧСВВ. Можуть брати участь й не-катехити. — **Виділ Т-ва ОО. Катехитів.** 1085 2—2

Загальні Збори Товариства ім. П. Могили відбудуться дня 12. січня 1933 р. в 17. год. в салі Української Бесіди, вул. Рутовського 22, I. п. з таким дневним порядком: справоздання головної ради, вибір нової ради, внески та запити. — Головна Рада.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

БРОКАТИ від зол. 3.80, коцари, постіль, фіранки, капи, портієри і накидки найдешевше **Фрайліх, Львів, Сикстуська 21.**

КУПЛЮ фортепян або піяніно. Зголошення „Готівка" до Адміністрації. 1082 2-3

МЕБЛІ елеґантні та тривкі на догідні сплати: **„Мебльосплат" Городецька 7.** 1039 2—10

ТОРБИ ШКІЛЬНІ, течки, портфелі, гаманці поручає, вправляє найдешевше Заведення Римарсько-Галянтерійне Н. Барера, Сикстуська 2 370 x

ЛЕЩАТА, вязання, книжки зол. 29.—. Всяке лещатарське приладдя поручає „**АВТОСПОРТ**", Львів, Словацького 2. 2—5

РОДИЧІ! Коли бажаєте купити своїй дитині гарну книжку — то зайдіть негайно до Видавництва „СВІТ ДИТИНИ" Львів, ул. Зіморовича 3. Там найдете великий вибір прегарних та дешевих книжечок — головно **ілюстрованих!** 1077 1—1

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

МУЗИЧНІ НОВИНИ.

М. Лисенко: Заповіт, сольоспів, тенор та мужеський хор (перший раз друковано) ціна зол. 1.50.

Д. Січинський: Скорше, скорше, ти синє море (хор невільників II. дії Роксоляни), хор міш. — ціна зол. 1.50.

Д. Січинський: Бідна ненько, наша земличе (хор невільн. II. дії Роксоляни), мішаний хор — ціна зол. 1.50

Замовляти:
КНИГАРНЯ ШЕВЧЕНКА,
974 Львів, Ринок 10. 3—3

ЛІЖКА МЕТАЛЕВІ ВІЗКИ ДІТОЧІ поручає дешево фабричний склад
МЕЧ. ВОЛКОВИСКИЙ
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 5. Тел. 95—97
Металеві тапчани.
УВАГА! Ціни фабричні.

Т. БЕТТІНҐ — Піяніна, гордість нашої продукції, „Дім Шопена", Львів, Сикстуська 11. Ціни значно знижені. Спеціяльні умови сплачування ратами. 1083 2—3

Ф-ма Фр. Сеземський
НАЙЛІПШІ СВІЧКИ СТОЛОВІ І ЦЕРКОВНІ.
1074 3—10

МИХАЙЛО ВОЗНЯК
ІВ. БЕЛЕЙ і ОЛ. КОНИСЬКИЙ
До звязків Галичини з Наддніпрянщиною. — Ціна 50 сот., з почт. пересилкою 70 сот.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.15	**Дрібні оголошення від слова:**	Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 380·—
1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги „ 0·40	матримоніяльні по . . . . . зол. 0,15	„ „ 1/2 . . . . . „ 200·—
1 „ „ в тексті і новинках „ 0·48	купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . „ 0·10	„ „ 1/4 . . . . . „ 110·—
1 „ „ на першій сторінці . „ 0·55	шукаючі праці . . . . . „ 0·08	„ „ 1/8 . . . . . „ 60·—
	слова товстим друком подвійно.	Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик — Видає Видавнича Спілка „Діло" — З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів Ринок 10.